

Forslag

til

Lov om ændring af lov om dansk indfødsret.

Fremsat den 15. december 1972 af *Ellen Strange Petersen, Burgdorf, Hanne Budtz, Ninn-Hansen og Ulla Worm.*

I lov om dansk indfødsret, jfr. lovbekendtgørelse nr. 409 af 17. december 1968, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

„Dansk indfødsret erhverves ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader eller moder er dansk,
2. barn uden for ægteskab, hvis moder er dansk.“

2. I § 3 indsættes som nyt stykke efter stk. 1:

„*Stk. 2.* En person, der ved fødslen har erhvervet både dansk og fremmed statsborgerret, og som har boet i riget sammenlagt mindst 5 år, får stadfæstet sin danske indfødsret ved efter det fyldte 21. år, men inden det fyldte 22. år, over for overøvrigheden (i København magistraten) at afgive skriftlig erklæring herom, forudsat at han

ved erklæringens afgivelse har fast bopæl i riget.“

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. § 5 affattes således:

„**§ 5.** Erhverver en person indfødsretten også hans her i riget bosatte ugifte ægtebarn under 18 år. Dette gælder dog ikke barn, som efter opløsning af forældrenes ægteskab eller deres separation er undergivet den anden forældreparts forældremyndighed.

Stk. 2. Reglen i stk. 1, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse i forholdet mellem en kvinde og hendes barn uden for ægteskabet, medmindre forældremyndigheden over barnet er tillagt dets udenlandske fader.“

4. § 7, nr. 4, udgår.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er i det væsentlige identisk med det forslag, der blev fremsat i betænkning vedrørende familiens og børnenes tilpasning (Bet. nr. 575/1970) afgivet af det under kommissionen vedrørende kvindernes stilling i samfundet nedsatte udvalg vedrørende kvinders deltagelse i det offentlige liv.

Ifølge indfødsretsloven og praksis ved naturalisation gælder som hovedregel, at ægtebarn følger faderen med hensyn til erhvervelse af dansk indfødsret.

Under hensyn til det stigende antal ægteskaber mellem danske og udenlandske statsborgere ønskes forslagsstillerne at stille børn af „blandede ægteskaber“ lige i relation til erhvervelse af dansk statsborgerret, uanset om det er moderen eller faderen,

der er dansk. Det foreslås derfor, at sådanne børn ved fødslen erhverver dansk statsborgerskab, blot én af forældrene er dansk statsborger, uanset hvor fødslen finder sted, og hvor familien opholder sig.

Til nr. 1.

Ifølge indfødsretslovens § 1, stk. 1, erhverves dansk indfødsret ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader er dansk,
2. her i riget født ægtebarn, hvis moder er dansk, såfremt faderen ikke har statsborgerret i noget land, eller såfremt barnet ikke ved fødslen erhverver faderens statsborgerret, og
3. barn uden for ægteskab, hvis moder er dansk.

Efter forslaget til ny formulering af § 1, stk. 1, erhverves dansk indfødsret ved fødslen af

1. ægtebarn, hvis fader *eller* moder er dansk, og
2. barn uden for ægteskab, hvis moder er dansk.

Til nr. 2.

Forslagsstillerne finder, at ulemperne ved dobbelt statsborgerskab, som bliver en følge af ændringsforslag nr. 1, kan formindskes, såfremt det dobbelte statsborgerskab i princippet tidsbegrænses til det fyldte 22. år.

Ved nærværende ændringsforslag foreslås, at der i § 3 indføjes en bestemmelse, hvorefter en person, der ved fødslen har erhvervet både dansk og fremmed statsborgerret, og som har boet her i riget sammenlagt mindst 5 år, får *stadsfæstet* sin danske indfødsret ved efter det fyldte 21. år, men inden det fyldte 22. år, over for overøvrigheden (i København magistraten) at afgive *skriftlig erklæring* herom, forudsat at han ved erklæringens afgivelse har fast bopæl her i riget.

Til nr. 3.

Erhverver en *mand* indfødsret i medfør af indfødsretslovens §§ 3 eller 4 (ved afgivelse af skriftlig erklæring), tilkommer indfødsretten ifølge § 5 også hans her i riget bosatte ugifte ægtebarn under 18 år.

Ved den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, erstattes „mand“ med ordet: „person“.

§ 5, stk. 2, foreslås ændret som en konsekvens af den foreslåede ændring af § 5, stk. 1.

Til nr. 4.

Ved ændringsforslaget ophæves den i indfødsretslovens § 7, nr. 4, indeholdte regel, hvorefter dansk indfødsret fortabes af ugift barn under 18 år, som bliver fremmed statsborger derved, at dets forældre indgår ægteskab med hinanden, idet tabet for barn, der bor her i riget, efter regelen dog kun indtræder, når det inden det fyldte 18. år flytter ud af riget og da har statsborgerret i et andet land.